

[Poul Schlüter]

er strammere end den, det konservative folkeparti har foreslået. Her byggede hr. Niels Helveg Petersen på, at den konservative plan kun skulle gå ud på, at der skulle fjernes et par dyrtidsportioner, men det er også en misforståelse. Jeg ved godt, at Politiken fremstillede det på samme måde i en leder i går, men man kan altså ikke altid stole på Politikens ledere.

Den konservative plan gik og går ud på at fjerne 4 dyrtidsportioner og ombytte disse 4 portioner med en lavere skat, men vel at mærke kun til dem, som må give afkald på dyrtidsportionerne. Og så bygger vi på, at olieprisstigningerne skal tages ud af pristallet – det gør regeringen også. Det svarer nogenlunde til én dyrtidsportion. Der er altså tale om at ville lette med et bortfald af 5 dyrtidsportioner, og det er det, der fører til, at den konservative plan har en helt anderledes effektiv virkning på konkurrenceevnen, for det betyder, at omkostningsstigningerne for samtlige vore virksomheder bliver godt og vel 10 pct. lavere. Det er noget, der vil batte noget, når vi taler om at gøre det muligt at producere flere danske varer, som kan sælges, fordi de er konkurrencedygtige. Altså en 10 pct.s lettelse i konkurrenceevnen, fordi omkostningerne stiger 10 pct. mindre end ellers.

Ser vi det fra lønmodtagersiden, stiller det sig anderledes. Her betyder det i kraft af skattekompensationen, at lønmodtagernes reallønnsfald kun bliver på ca. 5 pct. Det svarer nogenlunde til regeringens oplæg. Derfor er det set med lønmodtagerøjne nogenlunde det samme, om man bruger den ene eller den anden teknik. Men for virksomhedernes konkurrenceevne og dermed for beskæftigelsen og produktionen og forbedringen af betalingsbalancen og nedbringelsen af gældsætningen til udlandet gør det en enorm forskel.

Jeg lyttede selvfølgelig med stor interesse til statsministerens replik i dag. Jeg glæder mig over, at statsministeren ikke i sin replik ganske levede op til det billede, en lang række dagblade med rette har tegnet af ham i de sidste dage på grundlag af statsministerens fremtræden efter valget og frem til dette øjeblik her i salen.

Men der var nogle mindelser tilbage, for statsministeren sagde f. eks., at partierne til højre er imod alt undtagen lønindgrebet. Hvis statsministeren bliver ved med at opfat-

te alting så forkert, så kommer han såmænd nok galt af sted til sidst. Det er jo en urimelig skildring. Vi har sagt, at vi i den ekstraordinære situation er for et indgreb over for prisstigningerne. Vi er for et indgreb over for udbyttestigninger. Vi er for et indgreb over for huslejestigninger. Vi er for et indgreb over for andre stigninger i boligomkostningerne. Vi er for et indgreb over for takster. Vi er for et indgreb over for honorarer. Jeg kunne godt blive ved lidt endnu. Vi er helt opmærksomme på, at hvis vi skal skabe en stram indkomspolitik, så skal den være retfærdig og ligelig, og så må ingen gå ram forbi.

Men nu kommer jeg så til hovedpunktet. Statsministeren har bygget sin løsning således op, at den indeholder ØD med en central fond. Statsministeren siger endda klart: dette skal kun være en begyndelse. Jeg kan sige til hr. Ole Espersen, at jeg sandelig har læst forslaget og selv dets bemærkninger. I bemærkningerne til forslaget står der i afsnittet ad punkt 7, at når loven revideres, skal det overvejes at supplere med løsumsbidrag, også fra det offentlige. Så er vi tilbage præcis i den ØD-konstruktion, LO og socialdemokratiet for år tilbage foreslog. Det er fællesfonden, der skal eje det hele. Det er kollektiv ejendomsret, så det hvisler, og skal gennemføres i forhold til alle selskaber, uanset om der er 1 eller 1.000 medarbejdere, både aktieselskaber, anpartsselskaber, kooperative selskaber og andelsselskaber.

Nu bliver der tre fonde, som kan købe aktier. Hvor mange penge taler vi om? Så vidt jeg kan skønne, vil der til fællesfonden hvert år indgå mindst 1 mia kr. Det skal ses i forhold til aktiekapitalen i dansk industri. Hvad er den? Den er på i alt ca. 25 mia kr., vel at mærke til dagspris. Når der nu bliver tre skattefrie fonde, som kan købe op, så vil der ikke gå mange år, før ejendomsretten til dansk industri i alt væsentligt er blevet kollektiv. Det er vi imod, og det tror vi også at befolkningen er.

Det er, ligesom statsministeren ikke vil bøje sig for valgresultatet. Vi oplevede en valgkamp, hvor statsministeren ikke gjorde ØD med central fond til socialdemokratiets hovedpunkt. Statsministeren sagde jo i det hele taget slet ikke så meget under valgkampen om, hvad han ville efter valget. Men nu